

рилъ бытъ очитъ, и сега знае да пиши и режи на рабошъ и да пише баремъ съ въгленъ задъ вратата, които земјетъ боза на верескъ, — че този челякъ ми проводилъ една кокошка, и ми са моли да прехвани и 60 пары конто и ми платиль за двата мъсеща, дѣто сѫмъ го училъ (показва на кабахатлата) Ижъ айтозт мигарски сънъ, айтуй (скърца съ зѣби и обгига съ зѣби пинче) даволско семе испопожжало и кокоската и . . . и . . . и испуснало отъ кафезъ. Чакай . . . (глѣда на него и чуква съ мущатж, къмъ момчетата) Чететъ, бре! (удара съ пръта). Азъ Айсега азъ ще фтасамъ . . . Азъ щи ви кажа вамъ! .

Черачето.

(Клюмва и полита да надие; Уста Генко скача съ кайшътъ да го мишини. Въ това врѣме влязва челякъ облѣченъ съ дѣлга антирія и джубе, носи голѣма торбъ и води единъ момакъ на 17—18 години и доста високъ и съ хапловскъ муциунъ).

ЯВЛЕНИЕ II.

(Усенициятъ мирмордъ и дзянатъ).

Чорбаджія.

Добъръ день, Уста Генко! Четете ли, Четете ли? Добро, добро; хубаво—хубаво; четете — четете! (Изговаря издебил) и одобрително и покашлива),

Уста Генко.

(Понадигза са) Даљ Богъ добро, чорбаджи! Добре дошелъ! Каквото виждашъ, таквази ние работата. (Натръща съ главъ и са поусмихва) да учимъ! Заповѣдай, чорбаджи, сѣдчи. (Чукнова съ мущатж и серіон-